

הריב על פסוקו

מומחה לתנ"ך צביארי
רק לא ביוסיחול

מומחה לתנ"ך שמעוני
רק לא בשבת

לא כל הפסוקים בפסוקו של יום, נבחרו דווקא על-ידי מחלקת הדת של הטלוויזיה בראשותו של הרב **בנימין צביארי**. דווקא הפסוקים החגיגיים יותר, אלה של שבת ושל ערבי-חגים, נבחרו ונקראים על-ידי **יצחק (צחי) שמעוני** שהוא, לכל הידועות, אינו דתי.

הרב צביאלי התנגד לשידורי פסוקים בערבי שבתות וחגים, כשם שהוא מתנגד לשידורים בכלל בימי קודש. הוא סירב להכין פסוקים שישודרו תוך כדי חילול שבת וחג, ולכן הכינה הטלוויזיה בעזרתו של שמעוני מלאי של פסוקים חגיגיים למעדים אלה. ייתכן שחוסר הפיקוח הדתי הוא שהביא לטעות הנוראה בערב פסח האחרון, כאשר השיקופית שלפני תחילת השידורים, שהוקרנה ברקע לאות פתיחת השידור, היתה דווקא של גרות עם חלה.

נא אמרין, כי הצליח במיבחן-הבדל שלו. כדי שרייכר לא ייעלב, הודיעו לו כי הוא הרביעי ברשימה וכי אם וכאשר יחלו שניים או שלושה מהמגישים הקדומים, הוא ייקרא למלא את מקומם.

מי ינהל את הרדיו?

תמיד מרחפת ושמועות שמנהל הרדיו **חגי פינסקר** עומד לפרוש, ושמועות אלה קשורות תמיד בבירה האנגלית: לונדון. לפני כמה חודשים פרצו שמעות כאשר הודף על דבר ביקור מיסטורי שערך פינסקר בלונדון. היו שאמרו כי הוא עומד לחתום על חוזה עם תחנת-הרדיו הבריטית בי-בי-סי.

לפני שבועות אחדים לקה פינסקר כי התקף-לב בעת שמשוטט נחת בלונדון, וי נאלץ להישאר בעיר הקרה עד להתלמטם. שוב פרצו השמועות, אולם הפעם עם ניחושים לגבי שמות יורשיו.

הניחוש הראשון הוא בכיוון של **גידעון לב-ארי**, עורך תוכניות ברדיו ומפיק כל-בוטק. אין ספק שלבדארי רוצה מאד בתפקיד מנהל הרדיו, אולם קבלת התפי קיד תיצור אצלו בעיות כספיות מורדות. מאחר שעתה מקבל לב-ארי משכורת עבור רשות השידור.

השם השני שהועלה הוא זה של כתב הארץ שהתסכסך באחרונה עם עורכי עיי תונגו **יאיר קומלר**.

מיכה ובזוקה לנוער

הטלוויזיה הלימדית המציאה את הירוש לתוכנית הנוער עלם ועלמה, בדמותו של מגאון חדש לנוער שישודר שלוש פעמים בשבוע, ועוד שלושה שידורים חוזרים לשבוע.

את התוכנית ינחו ארבעה מנחים קבוי עים. **דליק וירניץ**, מי ששיחק את מי כה המתלבט בסרט הטלוויזיה חירבת חייו עה; **מוני מושנב**, שחקן התיאטרון העירוני חיפה; **מאיר סוויסה**, הלא הוא בזוקה המפורסם מהסרט ההקתה, והבדרן **שלמה בר-אבא**.

גינת-שידור מיוחדת תביא שידורים חיים משכונות שונות, וכתבים יביאו כתיבות בנושאי מדע, ספורט ואיכות חיים והשלכותיהם על הנוער.

למגאון הנוער תהיה גם להקה קבועה, להקת ברוש, המלווה את הזמר **אריאל וילבר**, אסיכי תופיע ללא הזמר.

סמנכ"ל הרשות, מסרב לתת לה אותה בי-נימוקיסרק מרגינים.

או פנו אל היועץ המיוחד למנכ"ל, אחד החברים הבכירים בסיוות מנכ"ל **ארי אבנר**, מי שכינה פעם כדובר הרשות. ארי לם זה סירב בטענה המקורית: "יש לי מסי פיק עבודה".

חופשתו של עמירב קוצצה, והעבודה תתחלק בין חפץ לאבנר.

מה קרה בעלי כותרת?

משהו משונה קרה בדרך הארוכה והנפתר לת שבה נבחרו מגישי עלי כותרת, יורשיו של **ירון לנדון**. מתוך 15 מועמדים הגיר עו לבסוף לחמישה. שלושה שאכן נבחרו: **מוני פאר**, **דן מרגלית** ו**יעקוב** ("יעני קלה") **אמנון ושניים** שלא נבחרו, אסי כי הצליחו במיבחנים.

מאיר עזריאל קיבל תשובה שלילית משום שהוא שייך ל"מאפיה הימנית", וי אילו כתב ידועות אחרונות **גידעון ריי** כר קיבל תשובה שלילית למרות שנאמר לו במפורש, על-ידי מפיק התוכנית **חני**.

מנכ"ל ליבני
החתן לא הוזכר

שידור

תיקון ג'יספר 8

השבוע הוגש לקריאה טרומית בכנ"ס תיקון מיספר 8 לחוק רשות הר שידור, שכאשר יתקבל ישנה בוודאי את דפוסי אורחות החיים במדינה.

ח"כ (ליברלים) עורך הרדיו **יצחק בר** מן, יחד עם ח"כ **רוני מירוא**, הגישו את הצעת-התיקון, המאפשרת לממשלה לתת רשימות לפתיחת תחנות רדיו ור טלוויזיות פרטיות והשכר את המונר פול של המדינה על השידורים.

לפני שהגיע הליכוד לשלטון, הועיקו דובריו ושמיים וארץ כנגד מונפול הממש לה (הקודמת) על השידורים. אחרי הבחיר רות השתתקה הועקה. אולם ברמן עצמו לא ויתר, לחץ לקבלת החוק שלו כשהוא מצרף אליו גם את רוני מילוא.

ליכוד לא היתה ברירה והוא לא יכול להתכחש לעמדתו שמלפני הבחירות. גם מרבית אנשי המפד"ל לא עמדו בפני הר לובי שאירגן ברמן, והאופוזיציה בוודאי תתמוך בחוק שלו.

כאפו

עורכי-הידיון **אהרון פאפו**, הבידור הר קבוע של הוועדה-המנהל, ממשיך להפתיע. בשבוע שעבר העלה שתי הצעות, האחת מבריקה מרעותה. הצעתו הראשונה של פאפו היתה לאפשר שידורי-צבע בטלוויזיה ויה הישראלית, אך להטיל פיקוח על מחירי

הכריזוער פאפו
הצעות מבריקות

מקלטית-הטלוויזיה הצבעוניים. בתקופה שבה מדיניות מיפלגתו של פאפו, לפחות להלי כה, היא לבטל פיקוח על מחירים, בא זה עם היעילות שלו.

ההצעה השנייה היתה הברקה של ממש, במיוחד בבואה מפיו של פאפו. בישיבת הוועדה-המנהל האחרונה הציע לפתוח בר טלוויזיה תוכנית שבה יוכל הציבור למתוח ביקורת על שידורים וכתבים. בדיברי הר הסבר ציין פאפו, כי אם תהיה תוכנית כזו, יצטרכו מפיקה לנסות למנוע ממנו להיות בה כוכב יחיד. ל"הטלוויזיה היא ממיצי בוריה-הכות המרכזיים במדינה ושולטים בה אנשים בצורה בלתי-דמוקרטית, שהרי יש בה חופש ביטוי רק למי שהמיקרופון והמצלמה ברשותו."

מי מעשעע יותר?

נראה כי הפרופסור **ראובן ירון** מת-כוון להכנס להיסטוריה של כליה-התיקשור רת ההמונית בשלל החידושים שהוא מציע.

ירון, שההבנה שלו בכל הנוגע לרדיו ולטלוויזיה קרובה לאפס, ונמוכה אף יותר מזו של מאורו אינטליגנטי מוצע, החליט כי אסור ל"בשל" כתבות. אם פלב הר טלוויזיה או הרדיו מראין את הר **חיים הרוא**, מקליט או מצלם את פיטפטטיה הר אינסופיים של ח"כ **גאלה בהן**, או אפי-

לו מזכה את ירון עצמו בהופעה ציבורית, אסור לו לקטוע את הראיון או לעבדו לשידור, אלא הוא חייב להגישו במלואו, כמות שהוא.

לירון יש גם הצעה למנועת ראיונות ארוכים מדי: להודיע לכל מראיין, לפני ההקלטה או הצילום, על משך-הזמן-העומד להשתתף, בתיקוה שלמראיין יש שעות ולא יחרוג מן הזמן שיוקצב לו.

עד שהפרופסור הנכבד לא יבין כי אין לו כל הבנה בכל הנוגע לרדיו ולטלוויזיה, הוא ימשיך לשעשע את הציבור הר ישראלי בהצעותיו, כמעט כמו ידיו ורעו **אהרון פאפו**.

חיון ישראל

בוויכוח הגדול על שידורים בצבע, שי אותו עורר מנכ"ל הרשות **יצחק ליבני** התלמד בשידורי-צבע כנגד גורמי כלכלה המתנגדים לשידורים אלה, נשכה נימוק חשוב ביותר: הקידמה הטבעית.

מתברר כי הארצות היחידות שבהן יש טלוויזיה בשחור-לבן בלבד הן המפגרות בעולם. שלוש הארצות היחידות באירופה המערבית שבהן אין שידורים בצבע הן יוון, פורטוגל ואיסלנד. רק שתיים מארצות הגוש המזרחי עדיין משדרות רק בשחור-לבן והן אלבניה ורומניה. במיוחד-התיכון לא משדרת בצבע רק ארץ אחת, מלבד ישראל — תימן.

חתן היואלדת נשכה

אנשי רשת ג' כפו על המאוינים בשבוע שעבר רשתות של מלל-שיכורים, בהודמנות של חגיגת יום-הולדת השנתיים לרשת ג'. כולם אהבו את כולם, כולם התהדרו בר נצות ההצלחה, וכולם ברכו את כולם בר רשת ג' מל המיקרופון הפתוח. אולם את אביה האמיתי של רשת זו ומי שהמציא אותה, שכחו כולם, ולא שלא-בכוונה.

מנכ"ל רשות השידור **יצחק ליבני** נלחם, החל מיום הראשון לתפקידו, על הקמת רשת חדשה, צעירה ותוססת, דוגמת רשת ג'. הוא נלחם נגד כולם, ביני הרם גם "בעלי-הבית" של הרשת כיום שי בראשם **רזריה בן אבי**, מנהלת הרשות, שהיא גם אשתו של מי שהיה מנהל-הרדיו **משה חובב**, הוועדה-המנהל התנגד לר עיון רשת הפופ, מליאת רשות השידור התנגדה, חברי-כנסת ואנשי-כלכלה, הצבי עו על הסכנות שברשת כזו.

אולם ליבני המשיך להתעקש, וניצח. עור לו בכך **אייבי נתן**, שהוכיח כי לי תחנה המשרדת מוסיקה חדישה יש סיכויי הצלחה.

ביום חגה של הרשת, שכחו כולם את ליבני, איש לא טרח אפילו להזכיר את שמו.

היחס בין הערבים ליהודים

הצופים הערבים הם הצופים הנאמנים ביותר של הטלוויזיה הישראלית. 96 אחוזים מן הציבור הערבי בארץ צופים בשידורי החדשות של הטלוויזיה הערבית 90 אחוזים בתוכניות המוסיקה הציבורית. הר נאמנות הטלוויזיונית הו מסתיימת כאשר תופכים לשידורים הערבים עיבריים, בר שעה 8 בערב. או יורדים אחוזי הצפייה בקרב האוכלוסייה הערבית לכדי 10 בלבד.

לא כן לגבי הצפייה היהודית בטלוויזיה הערבית. יותר מ-600 אלף צופים יהודים צופים בשידורים בערבית בערבי שבת וחג, והם מהווים כ-30 אחוזים מכלל הר צופים. יש להניח כי לטרט הערבי המשויר דר בלילות-שבת, יש השפעה רבה על גובה אחוז זה.

אין ממלאי-מקום

יש בעיות בלישכת דובר הרשות השידור, הדובר, **משוע עמירב**, ביקש חופשה בת חודשיים מחדשי הקיץ, עוד לפני שה אושרה חופשתו חיפשו לו ממלא-מקום, והמעמדת הטבעית לכך היתה **ערינה הפין**, עוזרת הדובר לענייני טלוויזיה, ארי לם עזנה סירבה, ובמיתכב ששלחה למנכ"ל הרשות **יצחק ליבני**, למלא את מקום הר דובר. צעדה של חפץ מוצדק, מזה חוד שים ארוכים היא מבקשת דרגה העלמת את תפקידה ברשות אך **שלמה עבארי**,